

a felsőbbíróság ne hagyja figyelmen kívül az ügyvédi kereset lényeges leolvadását.

Hasonlóan felemelte az elsőbírői költségeket a Kuria P. VII. 4355/924. és a P. IV. 4471/924. sz. határozatai, de a fel-emelés indokául a Kuria mindkét esetben nem egyedül a korona értékromlását, de egyuttal a kifejtett munka megfelelőbb díjazását is felhozta.

B. S.

Ügyvédi költség — kölcsönközvetítésért. Az ügyvédség nehéz anyagi körülményei között maga is enyhébben itéli meg az ügyvédi összeférhet lenség kérdését, bár az ügyvédség körében még ma is jelentékeny tábor vallja a szigorubb álláspontot, úgy, hogy a vita e kérdésben nincs lezárva. Érdekes adalékot szolgáltat e tekintetben a Kuria P. VI. 2575/1924. sz. határozata:

„Az alperesnek az a panasza, hogy a felperes a kölcsönügylet létrehozása körül felmerült költségeinek megtérítését az 1874 : XXXIV. t.-c. 10. §-ában foglalt törvényes tilalom okából a létrejött megállapodás mellett sem követelheti, már amiatt alaptalan, mert az, hogy az ügyvéd a fél részére pénzintézetből kölcsönt szerezzen, mind az ügyvédi hivatással, mind pedig az ügyvédi állásnak tekintélyével összefér.”

A döntés csak egy alkalmi kölcsönközvetítésből eredő követelést bírál el. Más kérdés az, vajjon összefér-e az ügyvédséggel a kölcsönközvetítéssel való hivatásos, rendszeres foglalkozás. Ebben a vonatkozásban az ügyvédi kamarákra vár a helyzet tisztázása.

B. S.

Országos Ügyvéd-Otthon. Ezzel a címmel egyesület alakul, célja a reászoruló ügyvédek részére otthon létesítése és az ügyvédek betegsegélyezésének megvalósítása. Ifj. dr. Faludi Jenő kolléga idealizmussal, hittel fáradozik egy év óta már a szép, de nehéz cél érdekében, mely a közel jövőben egy egyesület megalakulásával közeledik a megvalósulás felé.

Örömmel üdvözljük az új egyesületet, mely az ügyvédi társadalmi önsegélynek megmozdulása. Bizony, az ügyvédek rászorulnak a segítségre és csak saját maguk segíthetnek magukon. Ott küzdenek a bíróságnál, a hatóságoknál mások, idegenek ügyes-bajos dolgaiért harcolva, áldozva időt, fáradságot, szellemük és szívük erejét, kincseit pazarolva. Fáradtan, a gondokkal küzdve, ha hazatérnek, nincs erejük, hogy saját magukra gondoljanak. Öröm csillan fel szemükben, ha egy ügyet jól elintézhettek, ha az ártatlant megmenthették a börtöntől, ha az elnyomott jogait sikerült megvédeniök. Saját magukkal foglalkozni nincs erejük és idejük már. A suszter lyukas cipőben jár, mondja a régi közmondás és az ügyvéd magát nem tudja megvédeni, az ő érdekeivel senki se törődik. Ha beteg lesz, ha megöregszik, nincs, aki rajta segítsen. Vagyon gyűjtésre nem is gondolhat. Szegények ügyeit ingyen ellátni, barátnak, ismerősnek olcsón, vagy ingyen tanácsot adni, rossz vagyoni viszonyok közé kerül ügyfeleinél költségkövetelésére várni évekig, vagy engedni költségeiből, mindenki hivatásából folyó ügyvédi erkölcsi kötelességnek tartja. Hogy miből él, ha beteg lesz, ha megöregszik, azzal

senki se törődik. Se az állam, se a társadalom. A beteg tisztviselőről munkásról gondoskodnak, a legnagyobb részt szerény jövedelmű ügyvéd számára nincs orvos és patika.

Öregen, törődötten is küzdenie kell másokért, hogy kenyérré jusson neki. Lehet ezen segíteni? Az alapítók hisznek benne és nemes hitük magával fogja ragadni a kételkedőket és akkor a cél testet ölthet.

Segítsünk az alapítóknak munkájukban, magunkon segítünk!

Sz—i.

Az Ügyvédek Reformszövetsége név alatt a fiatalabb ügyvédek minden párt- és világnézeti különbség nélkül egy táborba tömörültek abból a célból, hogy az egyetemes ügyvédi gazdasági és erkölcsi érdekeket erejük és munkásságuk által erősítsék, az ügyvédi mozgalmakat, a kamarai életet élénkebbé tegyék. Az alakuló gyűlésen a gazdasági kérdések mellett súlyt helyeztek arra, hogy a régi ügyvédi tekintélynek a hatóságokkal és a közönséggel szembeni helyreállítása céljából szükséges az ügyvédi kari etikának szigorú megtartása.

Egy rendkívüli közgyűlésen a vagyonfelügyelői kormányrendelet sérelmes értelmezését tették szóvá; a budapesti ügyvédi kamara rendes közgyűlésen pedig a jelentéshez több szempontból észrevételeket tettek és indítványokat terjesztettek elő.

Legutóbb egy vacsora keretén belül az ügyvédség egységét dokumentálva, a szövetségen kívül álló vendégeket hívtak meg, kiket dr. Varannai István és dr. Wolf Ernő üdvözölt. A vendégek közül dr. Kramer Emil, dr. Szegő Ferenc, dr. Blauner Mór és dr. Beck Salamon szóaltak fel és egyes ügyvédi kérdéseket fejtegettek. Mindnyájan hangsúlyozták, hogy az ügyvédség keretén belül pártvillongások soha sem voltak, mindnyájan a közös ügyvédi ideálokért küzdöttek.

Sz—i.

Jogirodalom.

Dolgozatok a földreform, mezőgazdasági hitel és az östermelő adójoga köréből. Irta: dr. *Földes Mór* budapesti ügyvéd.

Anatole France álmolta a fehér kövön, hogy Pontius Pilatus, amikor egy ifjúkori barátja látogatta meg és az ő judaeai helytartóságáról beszélgetve, szóba hozta egy Jézus nevű ember ügyét, összeráncolt szemöldökkel, memoriájában visszafelé kutatva, ezzel felelt: Nem emlékszem rá.

A magyar jogi és gazdasági irodalom rosszabb Pilátusnál. Mert a földreform vajudásos esztendeiben ime alig vesz tudomást gazdasági és társadalmi életünknek erről a legjelentősebb, jövőnket alaktó problémájáról. Meszlény Arthurnak a Jogtudományi Közöny különlenyomataként is megjelent brosuráján kívül néhány törvényszöveg kiadása képviseli „a jogirodalmat“.